

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 18754/2024
25.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бојан Чедић, адвокат из ..., против туженог Јавног предузећа за дистрибуцију топлотне енергије „Топлификација“ са седиштем у Лазаревцу, чији је пуномоћник Немања Борисављевић, адвокат из ..., ради раскида уговора, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3427/23 од 27.03.2024. године, у седници одржаној дана 25.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3427/23 од 27.03.2024.године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3427/23 од 27.03.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лазаревцу П 606/21 од 23.01.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор апсолутне ненадлежности суда за поступање у овој правној ствари. Ставом другим изреке, одбачена је тужба тужиоца у делу евентуално постављеног тужбеног захтева којим је тражио да се утврди да парничне странке никада нису склопиле уговор о испоруци и наплати топлотне енергије у складу са Законом о енергетици. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се раскине са даном 08.08.2019. године уговор о испоруци и наплати топлотне енергије између тужиоца и туженог, који се односи на стан у ул. ... број ... Ставом четвртим изреке, одбијен је евентуални тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да тужени нема право испоруке топлотне енергије у наведени стан, нити има право да издаје рачуне и захтева наплату истих. Ставом петим изреке, обавезан је тужени да искључи стан број 1 који се налази у Лазаревцу у улици ... број .. са система даљинског грејања у року од пет дана од дана пријема преписа пресуде. Ставом шестим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног

поступка у износу од 191.300,00 динара, док је одбијен захев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка у износу од још 45.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3427/23 од 27.03.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом, петом и делу става шестог изреке којим је тужени обавезан на исплату новчаног износа на име трошкова поступка. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију, побијајући је из свих законских разлога са позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужилац је поднео одговор на ревизију са захтевом за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 10/23), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер изражен правни став у нижестепеним одлукама о апсолутној надлежности суда и основаности захтева за искључење тужиочевог стана са система даљинског грејања одлучено уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда и Врховног суда у којима је одлучивано о истом или сличном чињеничном стању и правном основу, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, ни у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе и новог тумачења права. Тужени указује на постојање другачијих одлука, међутим другачија одлука не указује нужно на другачији правни став изражен у тој одлуци јер правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања. Указивање у ревизији на учињене битне повреде поступка пред другостепеним судом не представља разлог због кога се посебна ревизија може изјавити. Из тих разлога ни у случају прихватања изузетне дозвољености изјављене ревизије туженог не би дошло до другачијег одлучивања и повољнијег сихода спора за туженог па је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 08.08.2019. године. Вредност предмета спора није одређена ни у тужби ни током поступка, а одређена је судска такса на првостепену пресуду од 1.900,00 динара.

У конкретној правној ствари се ради о спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, при чему вредност предмета спора није одређена ни у тужби, а ни током поступка, те да је такса на првостепену пресуду одређена у висини од 1.900,00 динара. Када вредност предмета спора није означена у тужби нити је означена или утврђена накнадно до правноснажног окончања поступка, вредност предмета спора се утврђује према одређеној, односно наплаћеној судској такси. Таксеном тарифом – тарифни број 1. Закона о судским таксама ("Сл. гласник РС" бр. 28/94....95/18), прописано је да се такса у износу од 1.900,00 динара плаћа за тужбу према вредности предмета спора до 10.000,00 динара.

Имајући у виду да је такса на тужбу одређена у износу који одговара вредности предмета спора од 10.000,00 динара, што представља износ који не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни суд нашао да ревизија није дозвољена, применом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Врховни суд је одбио захтев тужиоца за накнаду трошкова одговора на ревизију с`обзиром на то да нису били нужни за вођење ове парнице у смислу члана 154. став 1. ЗПП, због чега је у смислу одредбе члана 165. став 1. ЗПП, одлучено као у ставу трећем изреке.

Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић